

SCHILTZ, Hugo, politicus (Borsbeek 28 oktober 1927).

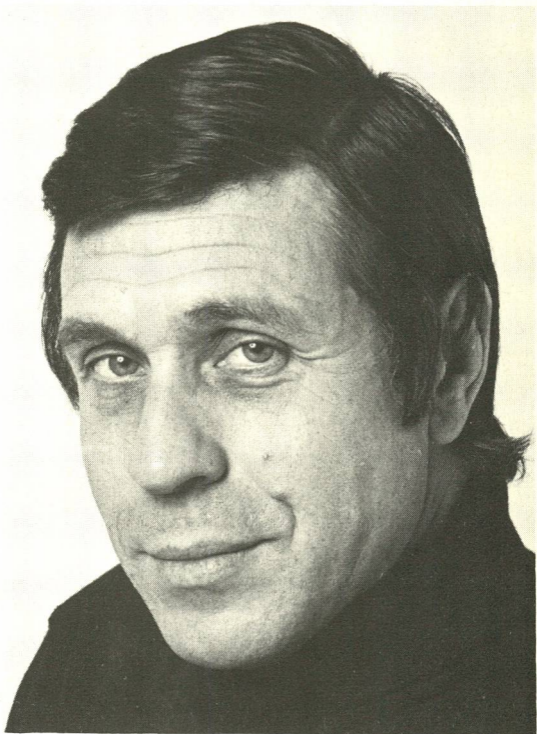
Achterneef van Emiel Schiltz. Hij studeerde rechten en economische wetenschappen aan de Katholieke Universiteit te Leuven (1946-'51) en vestigde zich daarna als advocaat te Antwerpen; daar werd hij in 1958 gemeenteraadslid; sedert 1965 is hij Volksunie-kamerlid voor Antwerpen.

Als student zorgde hij ervoor, samen met R. Derine en Fr. Baert, dat het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond te Leuven opnieuw aanknoopte bij de vooroorlogse, radicaal-flamingantische stroming. Als gemeenteraadslid zetelde hij eerst op de banken van de Christelijke Volkspartij, echter met een vrij ongewone status, nl. als onafhankelijke vertegenwoordiger van de Vlaams-nationalistische opinie. Bij de raadsverkiezingen van 1964 ging hij definitief over naar de Volksunie (VU). In deze partij droeg hij sterk bij tot de totstandkoming van een op de sociale en economische problemen afgestemd programma. In 1969 zat hij het belangrijke programmacongres van de VU voor.

Als lid van het partijbestuur en ondervoorzitter van de VU-kamerfractie, waar hij ook optrad als woordvoerder tegenover de pers, werd hij ten tijde van de parlementaire debatten over de grondwetsherziening (1970-'71) tot een van de leidende en ook (ten gevolge van zijn menigvuldig optreden voor radio en televisie) meest populaire figuren van het Vlaams-nationalisme. In de VU is hij een

exponent van de sociaal-progressieve richting, zonder nochtans te behoren tot de „linkse” tendens, die belichaamd wordt door Maurits Coppieters en Nelly Maes.

In 1973 werd hij gekozen tot voorzitter van het partijbestuur. In de lente van 1974 bracht hij de Volksunie ertoe deel te nemen aan de onderhandelingen met christen-democraten, liberalen en Franssprekende regionalen over de gewestvorming en de verruiming van het kabinet-Tindemans (conclaf van Steenokkerzeel). Het was hoofdzakelijk op initiatief en onder invloed van Schiltz dat de Vlaams-nationalistische partij, voor de eerste maal in de

geschiedenis, zich bereid verklaarde tot de regering toe te treden en door andere partijen als eventueel regeringspartner ook aanvaard werd.

WERKEN : *Handboek van financiële wetgeving* (1975).

MANU RUYS